

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การขอคืนค่าภาคหลวงแร่ถ่านหินที่นำไปใช้ภายในประเทศเพื่อพลังงาน
ภายหลังจากที่พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับแล้ว

กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ได้มีหนังสือที่ อก ๐๕๑๑/๔๐๘๓ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอคืนค่าภาคหลวงแร่ที่นำแร่ไปใช้ภายในประเทศเพื่อพลังงาน ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ กำหนดให้คืนค่าภาคหลวงแร่ ในอัตราร้อยละ ๒๕ ของค่าภาคหลวงแร่ที่ได้ชำระไว้แล้ว โดยผู้ชำระต้องจดทะเบียนเป็นผู้ชำระภายใน ประเทศก่อนจึงจะมีสิทธิขอคืนค่าภาคหลวงแร่ได้ ซึ่งการขอคืนค่าภาคหลวงแร่ตามมาตรา ๑๒๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ มิได้กำหนดระยะเวลาการยื่นคำขอ คืนค่าภาคหลวงแร่ ในกรณีนี้กระทรวงอุตสาหกรรมได้หารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาในประเด็นดังกล่าว ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นว่า เมื่อกฎหมาย มิได้กำหนดระยะเวลาการขอคืนไว้ จะต้องนำหลักทั่วไปในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยผู้ชำระตามมาตรา ๑๒๗ ต้องขอคืนค่าภาคหลวงแร่ภายใน ๑๐ ปี นับแต่ วันที่ชำระเพื่อการดังกล่าว โดยรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งคืนค่าภาคหลวงแร่ให้แก่ผู้ชำระตามมาตรา ๑๒๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ ประกอบกับพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป มิได้กำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ชำระที่นำแร่ ไปใช้ภายในประเทศเพื่อพลังงานขอคืนค่าภาคหลวงแร่ได้ ซึ่งผู้ชำระถ่านหินที่นำแร่ไปใช้ภายในประเทศ เพื่อพลังงานตั้งแต่วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป ไม่สามารถขอคืนค่าภาคหลวงแร่ได้ จึงได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาในประเด็นว่าผู้ชำระถ่านหินที่นำแร่ไปใช้ภายในประเทศเพื่อพลังงานก่อนวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ ยังมีสิทธิขอคืนค่าภาคหลวงแร่ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้หรือไม่ โดยที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ชำระ ที่นำแร่ไปใช้ก่อนวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ สิทธิการขอคืนค่าภาคหลวงแร่ของผู้ชำระได้เกิดขึ้นตั้งแต่ ขณะที่ชำระนั้นแล้ว เพียงแต่การกำหนดระยะเวลาการยื่นคำขอคืนค่าภาคหลวงแร่ ผู้ชำระจะยื่นขอคืน เมื่อใด ซึ่งยังมีผู้ชำระอีกหลายรายที่ยังมิได้ขอคืนค่าภาคหลวงแร่ดังกล่าว โดยการอนุมัติ ให้คืนค่าภาคหลวงแร่หลังจากพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้ รัฐมนตรีมีอำนาจลงนาม อนุมัติสั่งคืนค่าภาคหลวงแร่ให้แก่ผู้ชำระได้หรือไม่ ซึ่งมติที่ประชุมให้หารือสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย จึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็น ดังกล่าวเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๑. ผู้ชำระที่นำแร่ถ่านหินไปใช้ภายในประเทศเพื่อพลังงานก่อนวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ ยังคงมีสิทธิขอคืนค่าภาคหลวงแร่ได้หรือไม่

๒. กรณีผู้ใช้แร่ที่นำแร่ถ่านหินไปใช้ภายในประเทศก่อนวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ และยื่นคำขอคืนค่าภาคหลวงแร่ก่อนวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ รัฐมนตรีจะลงนามอนุมัติหลังวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ ได้หรือไม่

๓. กรณีผู้ใช้แร่ที่นำแร่ถ่านหินไปใช้ภายในประเทศก่อนวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ แต่ยื่นคำขอคืนค่าภาคหลวงแร่หลังจากวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ รัฐมนตรีมีอำนาจลงนามอนุมัติหรือไม่

๔. กรณีพิจารณาแล้วให้ผู้ใช้แร่ที่นำแร่ถ่านหินไปใช้ภายในประเทศก่อนวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ ยังคงมีสิทธิขอคืนค่าภาคหลวงแร่ได้ ตามมาตรา ๑๒๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ ผู้ใช้แร่ต้องยื่นคำขอคืนค่าภาคหลวงแร่ให้เสร็จสิ้นภายในกำหนดระยะเวลาใด

๕. แนวทางการดำเนินการจะใช้ระเบียบกรมทรัพยากรธรณี (เดิม) ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๒๘ และประกาศกรมทรัพยากรธรณี (เดิม) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจดทะเบียนเป็นผู้ใช้แร่ภายในประเทศ เพื่ออุตสาหกรรมหรือเพื่อพลังงานได้หรือไม่

๖. หากการดำเนินการใช้ระเบียบกรมทรัพยากรธรณี และประกาศกรมทรัพยากรธรณี (ฉบับเดิม) ตามข้อ ๕ ไม่ได้ กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่จะดำเนินการยกเว้นระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ และยกเว้นประกาศกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจดทะเบียนเป็นผู้ใช้แร่ภายในประเทศเพื่อพลังงาน พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ โดยมีผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม (กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงแล้ว เห็นสมควรกำหนดประเด็นที่ต้องพิจารณาเป็นสองประเด็น โดยมีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ใช้แร่ที่นำแร่ถ่านหินไปใช้ภายในประเทศเพื่อพลังงานก่อนวันที่ พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ แต่ยังไม่ได้ยื่นคำขอคืนค่าภาคหลวงแร่ เมื่อพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับแล้ว จะยังมีสิทธิยื่นคำขอคืนค่าภาคหลวงแร่ ได้หรือไม่ อย่างไร เห็นว่า เดิมมาตรา ๑๒๗^๑ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ บัญญัติให้แร่ที่ได้ชำระค่าภาคหลวงแล้ว เมื่อผู้ใช้แร่นั้นพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจรัฐมนตรีได้ว่าแร่นั้นได้นำไปใช้

^๑ มาตรา ๑๒๗ แร่ที่ได้ชำระค่าภาคหลวงแล้ว เมื่อผู้ใช้แร่นั้นพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจรัฐมนตรีได้ว่าแร่นั้นได้นำไปใช้ภายในประเทศเพื่ออุตสาหกรรมอันมิใช่อุตสาหกรรมตามประเภทที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาว่าไม่อาจขอคืนค่าภาคหลวงแร่ได้ หรือแร่นั้นได้นำไปใช้ภายในประเทศเพื่อพลังงาน รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้คืนค่าภาคหลวงแร่ให้แก่ผู้ใช้นั้นได้

การคืนค่าภาคหลวงแร่แต่ละชนิดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ใดประสงค์จะรับคืนค่าภาคหลวงแร่ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ใช้แร่นั้น

ภายในประเทศเพื่ออุตสาหกรรมอันมิใช่อุตสาหกรรมตามประเภทที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาว่าไม่อาจขอคืนค่าภาคหลวงแร่ได้ หรือแร่ นั้นได้นำไปใช้ภายในประเทศเพื่อพลังงาน รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้คืนค่าภาคหลวงแร่ให้แก่ผู้ใช้นั้นได้ โดยการคืนค่าภาคหลวงแร่แต่ละชนิดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง และผู้ประสงค์จะรับคืนค่าภาคหลวงแร่ ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานอุตสาหกรรมแร่ประจำท้องที่ที่ผู้ใช้นั้นนี้ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖๐ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ประกาศกรมทรัพยากรธรณี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจดทะเบียนเป็นผู้ใช้แร่ภายในประเทศเพื่ออุตสาหกรรมหรือเพื่อพลังงาน ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๘ และระเบียบกรมทรัพยากรธรณี ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับการขอคืนค่าภาคหลวงแร่ พ.ศ. ๒๕๒๘

อย่างไรก็ดี โดยที่ปัจจุบันพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ เป็นต้นไป โดยพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ไม่มีหลักการและบทบัญญัติรองรับเรื่องสิทธิในการขอคืนและการคืนค่าภาคหลวงแร่ดังเช่นที่เคยบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๒๗^๒ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงมีเจตนารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปจากพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ กล่าวคือ ไม่มีหลักการส่งเสริมให้มีการใช้แร่ภายในประเทศด้วยการคืนค่าภาคหลวงแร่ให้แก่ผู้ใช้นั้นภายในประเทศอีกต่อไป ดังนั้น แม้ว่าสิทธิที่จะขอคืนค่าภาคหลวงแร่ที่ได้ชำระไปแล้วเป็นสิทธิเรียกร้องอย่างหนึ่งซึ่งกรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๘ ได้เคยให้ความเห็นไว้แล้วในเรื่องเสรีที่ ๗๙/๒๕๒๓^๓ แต่สิทธิเรียกร้องดังกล่าวเกิดขึ้นตามมาตรา ๑๒๗ แห่งพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ การใช้สิทธิเรียกร้องขอคืนค่าภาคหลวงแร่จึงอยู่บนฐานของกฎหมายที่รองรับให้มีการใช้สิทธิดังกล่าวไว้ เมื่อพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้ถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ไม่มีหลักการและบทบัญญัติรองรับเรื่องสิทธิในการขอคืนและการคืนค่าภาคหลวงแร่แล้ว ฉะนั้น ผู้ใช้แร่ที่นำแร่ถ่านหินไปใช้ภายในประเทศเพื่อพลังงานก่อนวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ แต่ยังไม่ได้ยื่นคำขอคืนค่าภาคหลวงแร่เมื่อพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับแล้ว ผู้ใช้แร่ดังกล่าวไม่อาจใช้สิทธิยื่นคำขอคืนค่าภาคหลวงแร่ได้อีกต่อไป

ประเด็นที่สอง ผู้ใช้แร่ที่นำแร่ถ่านหินไปใช้ภายในประเทศเพื่อพลังงานก่อนวันที่พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ ซึ่งได้ยื่นคำขอคืนค่าภาคหลวงแร่แล้ว แต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมยังไม่ได้มีคำสั่งให้คืนค่าภาคหลวงแร่ เมื่อพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับแล้ว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมมีอำนาจสั่งให้คืนค่าภาคหลวงแร่ได้หรือไม่ อย่างไร เห็นว่า แม้พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ จะได้กำหนดบทเฉพาะกาล

^๒โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๓บันทึก เรื่อง หาหรือปัญหาข้อกฎหมายตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๑๐ (ปัญหาการคืนค่าภาคหลวงแร่ ตามมาตรา ๑๒๗) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนมาก ที่ สร. ๐๖๐๑/๖๘๒ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๒๓ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๘๗^๔ รongรับบรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติแระ พ.ศ. ๒๕๑๐ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตาม พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับก็ตาม แต่เมื่อพระราชบัญญัติแระ พ.ศ. ๒๕๖๐ ไม่มีหลักการและบทบัญญัติ รongรับการขอคืนและการคืนค่าภาคหลวงแระแล้ว กฎหมายลำดับรองในส่วนที่เกี่ยวกับการขอคืน และการคืนค่าภาคหลวงแระซึ่งออกตามพระราชบัญญัติแระ พ.ศ. ๒๕๑๐ จึงเป็นบทบัญญัติที่ขัดหรือ แแย้งกับพระราชบัญญัติแระ พ.ศ. ๒๕๖๐ กฎหมายลำดับรองดังกล่าวจึงไม่มีผลใช้บังคับอีกต่อไปนับแต่ วันที่พระราชบัญญัติแระ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ นอกจากนี้ แม้มาตรา ๑๘๘^๕ แห่งพระราชบัญญัติแระ พ.ศ. ๒๕๖๐ จะกำหนดบทเฉพาะกาลรongรับให้บรรดาคำขอทุกประเภทที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัตินี้ และให้พิจารณาดำเนินการ ตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ก็ตาม แต่พระราชบัญญัติแระ พ.ศ. ๒๕๖๐ ไม่มีหลักเกณฑ์รongรับการพิจารณาคำขอคืนและการคืนค่าภาคหลวงแระ ดังนั้น นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติแระ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ กระทรวงอุตสาหกรรมจึงไม่มีอำนาจตามกฎหมาย ที่จะสั่งให้คืนค่าภาคหลวงแระตามคำขอที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติแระ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ เว้นแต่จะปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ใช้แระถ่านหินภายในประเทศเพื่อพลังงานได้ใช้สิทธิยื่นคำขอคืน ค่าภาคหลวงแระตามมาตรา ๑๒๗^๖ แห่งพระราชบัญญัติแระ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราช กำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแระ พ.ศ. ๒๕๑๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ ก่อนวันที่ พระราชบัญญัติแระ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ โดยถูกต้องและครบถ้วนตามกฎหมายลำดับรองในส่วนที่ เกี่ยวกับการขอคืนค่าภาคหลวงแระซึ่งออกตามพระราชบัญญัติแระ พ.ศ. ๒๕๑๐ แล้ว กรณีนี้ต้องถือว่า ผู้มีสิทธิได้ใช้สิทธิถูกต้องครบถ้วนแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติแระ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ กระทรวงอุตสาหกรรมจึงยังคงมีหน้าที่และความผูกพันที่ต้องปฏิบัติการตามมาตรา ๑๒๗ แห่งพระราชบัญญัติแระ พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติแระ พ.ศ. ๒๕๑๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ ให้เสร็จสิ้น โดยมีอำนาจพิจารณาการคืนค่าภาคหลวงแระ หลังวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๐ ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ใช้แระถ่านหินภายในประเทศ ที่ได้ใช้สิทธิดังกล่าว

^๔มาตรา ๑๘๗ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติแระ พ.ศ. ๒๕๑๐ และพระราชบัญญัติพิกัตอัตราค่าภาคหลวงแระ พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมี กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ ตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผล ที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

^๕มาตรา ๑๘๘ บรรดาคำขอทุกประเภทที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็น คำขอตามพระราชบัญญัตินี้ และให้พิจารณาดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

อนึ่ง เมื่อได้วินิจฉัยข้างต้นแล้วว่า นับแต่วันที่พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับ ผู้ใช้แร่นำแร่อ่านหินไปใช้ภายในประเทศไม่อาจยื่นขอคืนค่าภาคหลวงแร่ได้อีกต่อไป กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยประเด็นอื่นที่กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ขอหารืออีก

(นายดิศทัต โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤศจิกายน ๒๕๖๐